

си жена. За туй исгаше да види Исуса. А той като са извѣсти за туй, отиде въ ближията пустыня на Витсаида съ съченицитѣ си, които бѣхъ са върхъли отъ проповѣдята. И тамъ отъ сѣкъдѣ са стекохъ, дѣто и народытѣ са поучавахъ, и болнытѣ са исцѣрвахъ. И защото Исусъ само съ съ петъ хлѣба и двѣ рыбы нахрани тамъ до петъ хиляды души освѣнь женытѣ и дѣцата, народытѣ прѣговарѣхъ да го провъзгласжтъ за царь. Той обаче като знаше намѣреніето имъ, принуди ученицитѣ да прѣминхтъ тѣ по напрѣдъ оттаткъ; а той като отпуснх народытѣ, възлѣзе на гората да са помоли. А ученицитѣ самы прѣвъ ношъта като са плакнѣхъ въ морето отъ противныйтѣ вѣтъръ, видѣхъ го около четвъртата стража на ношъта да върви надъ морскытѣ воды. Туй мыслѣхъ тѣ за привидѣніе и са уплашихъ, но като чухъ гласжтъ му, ободрихъ са. Тогазь Петъръ поиска дозволеніе да ходи и той надъ водытѣ, което му са даде, и тръгва по тѣхъ. И отъ страхъ понеже поченъ да потѣва, Исусъ го улови за рѣката и го укори като маловѣрецъ. Щомъ са покачи Исусъ на корабътъ тутакси прѣстанх вѣтърътъ. (Мат. дѣ. 1—33. с. 14—32. Лск. ѳ. 7—17. Юан. ѳ. 1—12.).

§. 29. *Петъръ исповѣда че Исусъ е светый Божій.*

На сутренъта народытѣ като го потърсихъ тамъ, дѣто чудесно са нахранихъ въ минхлыитѣ день, и като не го намѣрихъ, прѣминххъ въ Тивериада, и отъ тамъ пакъ въ Капернаумъ. Тука гы съвѣтуваше Исусъ да не търсжтъ приврѣменный хлѣбб; но онзи който слѣзва отъ небето, който е той. И понеже имъ рече, че хлѣбътъ кой ще имъ даде е него-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО